

SUHAI PÁL

Tiéd e ház

*Tiéd e ház, de csak ha véded,
ha óvod, fog megóvni téged,
azé, ki benne él, ki lakja
s világra ráadásul kapja,
akár a gyermek is szülőjét,
tavaszra nyárt s a nyárnak őszét.*

*E ház csak ház s mindenkié ez,
ki benne él s iránta érez,
jóból elég is ennyi, hogyha
tiéd a kertje s bent a konyha
és mind, mi benne forr, hogy össze
az élted másokéval kösse.*

*Tiéd e ház, habár egészen
nem volt s nem is lesz terve készen,
mégis tiéd a gondja, jussa,
az ajtaját hogy csukja, nyissa
s tiéd, míg sorsod rád kirója,
minden barátja, árulója.*

*Tiéd e ház, bár nincs ezüstje
s kisebb a lángja, mint a füstje,
talán ezért is fújja egyre
képét paráznál vörösebbre
a kis pimasz, amíg az üstben
a lekvár fő s mi itt az estben.*

SUHAI PÁL (1945) nyugdíjas tanár.